

DECIZIE

06 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tatiana Răducanu
Sveatoslav Moldovan
Nicolae Clima
Iuliana Oprea

examinând recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Oligarh-RT”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Oligarh-RT” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Bălți cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva hotărârii Curții de Apel Bălți din 22 februarie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 03 septembrie 2012, SRL „Oligarh-RT” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Bălți cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că prin decizia șefului Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Bălți nr. 649 din 12 iunie 2012 a fost decisă micșorarea pierderilor fiscale pentru anul 2009 cu suma de 70144 lei, pentru anul 2011 cu suma de 400621 lei, micșorarea trecerii în cont a TVA cu suma de 123868 lei, încasarea TVA la buget a sumei de 232645 lei, încasarea majorării de întârziere pentru neplata în termen a TVA în mărime de 42758 lei, aplicarea măsurii pentru întocmirea greșită a declarației privind TVA, declarației privind impozitul pe venit Ven-08 - 200 lei, aplicarea amenzii pentru diminuarea TVA - 69793 lei, aplicarea amenzii pentru diminuarea venitului impozabil în anii 2009, 2011 în mărime de 288584 lei și aplicarea amenzii pentru diminuarea taxei pentru amplasarea unității comerciale în mărime de 1296 lei.

Menționează că la 12 iulie 2012, a contestat decizia menționată, dar contestația a fost respinsă.

Susține că decizia nominalizată este ilegală.

Cu referire la art. 64 din Codul fiscal, indică că la 30 martie 2011, SRL „Oligarh-RT” a solicitat corectarea erorii din declarația pe venit din anul 2009, prezentând o declarație rectificată.

Consideră că dispune de dreptul de a rectifica și declarația pe venituri pentru anul 2011, susținând că nu era necesar de a aplica amenzi.

Invocă dezacordul referitor la încasarea TVA, deoarece aceasta a fost calculată din realizarea apartamentelor construite de către SRL „Oligarh-RT” conform programului Guvernului RM și din aceste vânzări TVA nu se încasează și de asemenea, nu pot fi aplicate amenzi.

Solicită anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Bălți nr. 649 din 12 iunie 2012 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Oligarh-R.T.”.

SRL „Oligarh-RT” a mai depus o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Bălți, solicitând anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Bălți nr. 649 din 12 iunie 2012 privind sancționarea SRL „Oligarh-R.T.”.

În motivarea cererii a indicat că prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Bălți nr. 649 din 12 iunie 2012, SRL „Oligarh-RT” a fost sancționată.

Astfel, în baza art. 257 alin. (1) din Codul fiscal, pentru întocmirea incorectă a declarațiilor pe venit pentru anii 2009, 2010, 2011 - 3 cazuri și a declarațiilor „Privind TVA” - 18 cazuri, în total 21 cazuri, a fost sancționat cu amendă în sumă de 4200 lei. Conform art. 260 alin. (5) din Codul fiscal, a fost sancționată cu amendă în mărime de 15% din suma diminuată a venitului pentru anii 2009, 2010, 2011 în sumă de 288584 lei și conform art. 261 alin. (4) din Codul fiscal - amendă în mărime de 30% pentru diminuarea taxei pentru amplasarea unității de comerț, ceea ce constituie 1296 lei și a TVA, ceea ce constituie 69793 lei.

Menționează că la fel, a fost încasat de la SRL „Oligarh-RT” la buget: TVA pentru perioada noiembrie 2010 - 231083 lei, ianuarie 2011 - 508 lei, februarie - 496 lei, martie - 558 lei, iar în total suma de 232645 lei, penalitatea pentru neachitarea în termen TVA - 42758 lei, taxa pentru amplasarea unității de comerț - 4320 lei și penalitatea pentru neachitarea în termen a taxei pentru amplasarea unității de comerț - 844 lei.

Afirmă că au fost micșorate pierderile fiscale pentru anul 2009 în sumă de 70144 lei și pentru anul 2011 în sumă de 400621 lei, trecute în cont suma TVA de 123868 lei.

Susține că SRL „Oligarh-RT” s-a adresat către pârât cu cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea deciziei menționate, însă cererea a fost respinsă.

Invocă dezacordul cu decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Bălți nr. 649 din 12 iunie 2012 privind sancționarea SRL „Oligarh-RT”, indicând că inspectorii fiscali au efectuat controlul de activitate a întreprinderii pentru perioada 01 ianuarie 2008 – 29 februarie 2012 și deci, corectitudinea sau incorectitudinea declarației a veniturilor pentru anul 2011 nu putea fi inclusă în actul de control, deoarece declarația veniturilor pentru anul 2011 putea fi depusă și corectată până la 31 martie 2012, fără careva consecințe.

Menționează că declarația menționată corespunde întocmai veniturilor obținute în anul 2011, fapt ce se confirmă prin contractele de transmitere a apartamentelor proprietarilor.

Consideră că SRL „Oligarh-RT” nu poate fi supusă impozitării cu TVA la transmiterea apartamentelor proprietarilor, deoarece SRL „Oligarh-RT” a fost doar comandator în contractul de construcție a casei de locuit, iar proprietari din start sunt persoanele ce au investit în construcția acestor apartamente, căror SRL

„Oligarh-RT” le-a transmis de iure proprietatea și deci nu a avut loc vânzarea mărfii care putea fi impozitată.

Mai invocă că decizia contestată este lovită de nulitate, deoarece nu este pronunțată și semnată de o persoană abilitată, dat fiind faptului că autorul nu a semnat o astfel de decizie.

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 22 februarie 2013 acțiunea a fost respinsă.

La 22 aprilie 2013, SRL „Oligarh-RT” a declarat recurs împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii contestate și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârea primei instanțe, considerând-o neîntemeiată și ilegală, deoarece instanța contrar art. 24 alin. (3) al Legii contenciosului administrativ a dispus sarcina probațiunii pe seama reclamantului, pe când Legea nominalizată dispune invers.

Menționează că instanța a considerat actul de control nr. 5-650724 din 15 mai 2012 drept un document incontestabil, ceea ce nu corespunde faptelor stabilite în ședințele de judecată.

Afirmă că, deși, intimatul avea obligațiunea de a proba temeinicia deciziei contestate și de a demonstra corectitudinea actului de control, care a constituit temei pentru emiterea acesteia, SRL „Oligarh-RT” a depus probe convingătoare, cum ar fi copiile certificatelor despre achitarea contractelor de investiții în construcția locativă, copia contractelor de investiții în construcția locativă, prin care s-a demonstrat incorectitudinea actului și deci și ilegalitatea deciziei contestate.

Susține că probele menționate nu au fost contestate de intimat prin oricare alte probe, reprezentantul ultimului lămurind că acestea nu au fost luate în calcul, deoarece nu sunt înregistrate la OCT Bălți, iar înregistrarea nu ține de competența și obligațiunea recurentului, ci a proprietarului imobilului.

Consideră că societatea pentru construcția spațiului locativ nu era obligată de a plăti TVA, deoarece aceste plăți au fost calculate reieșind din sumele introduse de persoanele ce au investit în construcția casei de locuit pentru sine, iar în asemenea cazuri TVA nu se impune.

De asemenea, consideră că pârâtul ilegal a dispus încasarea penalităților de la societate și din motivul expirării termenului de prescripție, care conform art. 268 din Codul civil este de 6 luni.

Invocă că în cadrul judecării cauzei s-a depistat că decizia contestată nu a fost semnată de șeful IFS pe mun. Bălți, V. Lisnic, după cum este indicat în ea, ci de Gheorghe Pădureac și deci în asemenea împrejurări instanța incorect a dat apreciere afirmațiilor reclamantului precum că decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Bălți a fost semnată de o persoană neîmputernicită, indicând că șeful-adjunct al IFS pe Bălți este împuternicit de a emite o asemenea decizie, ceea ce nu se contestă, însă orice persoană cu funcție de răspundere este în drept de a emite și semna decizii din numele său și nu din numele unei alte persoane, sau a semna în locul acesteia odată ce nu are astfel de împuterniciri delegate.

Consideră că a fost falsificată semnătura șefului IFS pe mun. Bălți, Valerian Lisnic, fapt ce atrage după sine nulitatea deciziei ca act juridic emis cu încălcarea art. 210 alin. (3) și art. 226 din Codul civil și semnată de o altă persoană decât cea indicată în decizie.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

Din materialele dosarului rezultă că în baza deciziilor privind inițierea controlului fiscal nr. 2906 din 16 martie 2012 și nr. 2943 din 11 aprilie 2012, la SRL „Oligarh-RT” a fost efectuat controlul fiscal privind respectarea legislației fiscale prin metoda verificării tematice pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2008 – 31 martie 2012, fiind întocmit actul de control fiscal nr. 5-650722, 5-650724 din 15 mai 2012.

La 12 iunie 2012, în baza actului de control fiscal menționat, Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Bălți a emis decizia nr. 649, prin care s-a dispus încasarea de la SRL „Oligarh-RT” la buget TVA aferentă bugetului pentru perioada fiscală luna noiembrie 2010 cu 231083 lei, luna ianuarie 2011 cu 508 lei, luna februarie cu 496 lei, luna martie cu 558 lei, iar în total 232645 lei, penalitatea pentru neachitarea în termen a TVA în sumă de 42758 lei, taxa pentru amplasarea unității de comerț în sumă de 4320 lei și penalitatea pentru neachitarea în termen a taxei pentru amplasarea unității de comerț în sumă de 844 lei.

De asemenea, prin aceeași decizie au fost micșorate pierderile fiscale pentru anul 2009 în sumă de 70144 lei și pentru anul 2011 în sumă de 400621 lei, trecerea în cont a sumei TVA cu 123868 lei, care se confirmă la 01 martie 2012 în sumă de 55736 lei, precum și au fost aplicate sancțiuni pentru încălcările legislației fiscale și, anume, conform art. 257 alin. (1) din Codul fiscal, pentru întocmirea incorectă a declarațiilor privind impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător pentru anii 2009, 2010, 2011 – 3 cazuri și a declarațiilor „Privind TVA” pentru perioadele 2009, 2010, 2011, 2012 - 18 cazuri, în total 21 cazuri, a fost sancționată cu amendă în sumă de 4200 lei. Conform art. 260 alin. (5) din Codul fiscal - amendă în mărime de 15% din suma diminuată a venitului impozabil pentru anii 2009, 2010, 2011 impozitat la cota zero, ceea ce constituie suma de 288584 lei, iar conform art. 261 alin. (4) Cod fiscal societății i-a fost aplicată amendă în mărime de 30% pentru diminuarea taxei pentru amplasarea unității de comerț, ceea ce constituie 1296 lei și a TVA, ceea ce constituie suma de 69793 lei.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, SRL „Oligarh-RT” a solicitat anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Bălți nr. 649 din 12 iunie 2012 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către SRL „Oligarh-RT”.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii și respingerii acesteia.

Instanța de recurs relevă că soluția dată de prima instanță este corectă, motivată și amplu argumentată, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor juridice și trimitere, atât la probele administrate, cât și prevederile legale aplicabile la caz.

Pe parcursul examinării cauzei s-a stabilit cu certitudine că SRL „Oligarh-RT”, la prezentarea declarației cu privire la impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător pentru anii 2008, 2009, 2010 și 2011, a încălcat art. 83 alin. (4) din Codul fiscal, Hotărârea Guvernului RM nr. 1498 din 29 decembrie 2008 privind Declarația persoanei juridice cu privire la impozitul pe venit și Hotărârea Guvernului RM nr. 77 din 30 ianuarie 2008 cu privire la aprobarea unor regulamente, care stipulează modul de completare și prezentare a declarației anuale cu privire la impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător, manifestată prin completarea eronată la boxele 0101 „Suma totală a veniturilor constatate conform datelor contabilității”, 0102 „Suma totală a cheltuielilor constatate conform datelor contabilității”, 010 „Profitul perioadei de gestiune” și codul 040 al declarației „Venitul obținut în perioada fiscală”.

Astfel, conform art. 24 alin. (10) din Codul fiscal, nu se permite deducerea cheltuielilor dacă contribuabilul nu poate confirma documentar că aceste cheltuieli au fost suportate într-un anumit quantum și în modul stabilit de guvern.

Din materialele dosarului rezultă că SRL „Oligarh-RT” a dedus cheltuieli, nefiind confirmate documentar, în suma totală de 259278 lei (realizarea de mijloace fixe în lipsa venitului reflectat la contul 621 pentru anul 2009, (borderoul contului 721), care urmau a fi ajustate în anexa 2D rândul 03026 și pentru anul 2011 în sumă de 3491 lei incluse în componența cheltuielilor la contul 712/6 „Deducerea cheltuielilor duble”, care urmau a fi ajustate în anexa 2D rândul 03015.

Conform art. 18 lit. d) din Codul fiscal, în componența surselor de venit se include venitul provenit din chirie (arendă).

În speță, însă, este cert că SRL „Oligarh-RT”, prestând servicii de locațiune SRL „Farmina” în baza contractului de arendă nr. 0310/02 din 01 martie 2010, în perioada anului 2011, n-a reflectat deplin valoarea livrărilor în sumă de 8290 lei (9948 lei, inclusiv TVA 1658 lei) și, anume, luna ianuarie-3287 lei, TVA-548 lei; luna februarie-3305 lei, TVA-551 lei și luna martie-3356 lei, TVA-559 lei și corespunzător, venitul perioadei fiscale a fost micșorat cu sumele nominalizate.

Aici se va remarca că această încălcare a dus și la diminuarea TVA aferente bugetului cu sumă de 1658 lei, prin ce s-a admis și încălcarea dispozițiilor art. 101 alin. (1) și art. 115 alin. (1) din Codul fiscal, în sensul căror este de înțeles că fiecare subiect impozabil este obligat să declare și să achite la buget pentru fiecare perioadă fiscală suma TVA, care se determină ca diferența dintre sumele TVA achitate sau care urmează a fi achitate de către consumatori pentru mărfurile, serviciile livrate lor și sumele TVA achitate sau ce urmează a fi achitate furnizorilor la momentul procurării valorilor materiale folosite pentru desfășurarea activității de întreprinzător în perioada fiscală respectivă.

De asemenea, actele cauzei denotă că contrar art. 24 alin. (1) din Codul fiscal, care prevede că se permite deducerea cheltuielilor ordinare și necesare, achitate sau suportate de contribuabil pe parcursul anului fiscal, exclusiv în cadrul activității de întreprinzător, SRL „Oligarh-RT” a dedus cheltuieli nelegate de activitatea de întreprinzător pentru perioada anului 2011 și care urmau a fi ajustate în rândul 03036 „Alte cheltuieli ce nu țin de activitatea de întreprinzător” al anexei 2D „Ajustarea cheltuielilor conform legislației fiscale” cu suma de 115967 lei, respectiv: 16852 lei - calcularea uzurii obiectelor de mică valoare și scurtă durată la vesela ce se atribuie la cafenea, care în anul 2011 n-a desfășurat activitate de

întreprinzător; 80000 lei-costul sticlei procurate conform facturii de expediție seria ET nr. 496294 din 01 octombrie 2011 de la SRL „Vitrum Grap”, atribuite ca pierderi supranormative și 19115 lei-costul biletelor de avion pentru deplasarea în Turcia, achitate SRL „Oazatur” conform dispozițiilor de plată nr. 30 și 31 din 24 și 25 mai 2011.

Conform art. 44 alin. (1) lit. b), alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, cu excepția cazurilor când este prevăzut altceva, se aplică pentru persoanele juridice - metoda calculelor, conform căreia venitul este raportat la anul fiscal în care a fost câștigat, iar deducerea cheltuielilor se permite în anul fiscal în care au fost calculate sau au fost suportate cheltuielile.

Actele pricinii denotă faptul că în anul 2011, SRL „Oligarh-RT” a trecut la deduceri cheltuieli în sumă de 9391723 lei, care constituie costul definitiv al casei de locuit din str. Decebal, 136 A, mun. Bălți.

Conform art. 40/6 din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543-XIII din 25 februarie 1998, proprietarul definitiv se consideră persoanele fizice și juridice în baza actelor de predare-primire a bunului imobil înregistrat la oficiul cadastral teritorial, corespunzător, momentul transmiterii dreptului de proprietate este considerată perioada fiscală pentru calcularea corectă a veniturilor și aprecierea corectă a sinecostului imobilului livrat.

Pentru aprecierea veniturilor a fost luată în considerație informația primită de la OCT Bălți nr. 01-11/328 din 17 aprilie 2012, primită în baza interpelării IFS pe mun. Bălți nr. 12-31/172/1711 din 05 aprilie 2012.

Astfel, în baza actelor de predare-primire a bunului imobil s-a constatat că volumul livrărilor constituie 4655254 lei, inclusiv: pentru luna octombrie-706983 lei, pentru luna decembrie-3948271 lei. În baza datelor evidenței contabile la veniturile „Livrarea apartamentelor” a fost reflectată suma de 8510049 lei, corespunzător, veniturile au fost majorate cu 3854795 lei. La fel fiind majorat de societate și sinecostul casei de locuit cu suma de 5985680 lei.

Ca rezultat, prin micșorarea venitului impozabil pentru anul 2009 în sumă de 145584 lei și în anul 2011 în sumă de 1778305 lei, de către SRL „Oligarh-RT” a fost admisă încălcarea prevederilor art. 83 alin. (4) Cod fiscal, care reglementează prezentarea declarației cu privire la impozitul pe venit și a documentului cu privire la venitul societății.

Astfel fiind se atestă și faptul că la determinarea corectitudinii calculării, declarării și achitării TVA pentru perioada 01 ianuarie 2008 – 29 februarie 2012, SRL „Oligarh-RT” a micșorat suma TVA aferentă bugetului pentru luna noiembrie 2010 cu 231083 lei, luna aprilie 2010 cu 2500 lei, luna ianuarie 2011 - cu 508 lei, februarie 2011 - cu 496 lei și luna martie 2011 - cu 558 lei, precum și a majorat suma TVA destinată trecerii în cont pentru luna ulterioară cu 123868 lei.

De altfel, este evident că contrar art. 115 alin. (1) din Codul fiscal și Instrucțiunii privind modul de completare de către subiecții impozabili cu TVA a declarației privind TVA, aprobată prin ordinul IFPS nr. 128 din 29 iunie 2006, SRL „Oligarh-RT” a comis erori la completarea declarației privind TVA și, anume, a completat incorect boxa „06” „livrări scutite” pentru perioada fiscală luna decembrie 2010 cu 62657 lei, a completat incorect boxa „14-15” „importul și procurările de mărfuri, servicii” pentru perioada fiscală luna ianuarie 2010 cu 2578 lei și TVA cu 516 lei.

La fel și în anexele la declarațiile privind TVA au fost comise erori pentru luna ianuarie 2010 poziția 45 și anume, nr. facturii fiscale a fost inclus greșit: XT nr. 3635657 din 31 ianuarie 2010, motiv pentru care SRL „Oligarh-RT” a fost inclusă în evidența Serviciului Fiscal de Stat în Lista facturilor duble.

Conform art. 102 alin. (2) din Codul fiscal, nu se trece în cont suma TVA, achitată sau care urmează a fi achitată pe valorile materiale, serviciile procurate care nu sunt folosite pentru efectuarea livrărilor scutite de TVA, nu se trece în cont și se raportează la consumuri sau la cheltuieli.

În speță, însă, este cert că SRL „Oligarh-RT” a trecut în cont TVA în sumă de 260287 lei aferentă plăților pentru construcția nefinisată a blocului locativ din str. Decebal, 136A, antreprenor fiind SRL „Mavitsedan-Construct” și anume în luna octombrie 2010 cu suma de 87660 lei (factura fiscală SW nr. 0443420 din 29 octombrie 2010), noiembrie anul 2010 cu suma de 140923 lei (facturile fiscale SW nr. 0443417, nr. 0443419, nr. 0443421, nr. 0443424 din 30 noiembrie 2010), decembrie anul 2010 în sumă de 31704 lei (factura fiscală SW nr. 0443425 din 29 decembrie 2010).

De asemenea, se mai reține că contrar art. 103 alin. (1) pct. 1), 24) Cod fiscal, care prevăd aplicarea cotei scutite de TVA la livrarea locuințelor și autovehiculelor, SRL „Oligarh-RT” a comercializat locuințe și autoturisme în perioadele fiscale ale lunilor august în sumă de 615915 lei, septembrie în sumă de 1491439 lei, octombrie în sumă de 1022099 lei, decembrie în sumă de 4752392 lei, nereflectate în Declarația „Privind TVA” pentru lunile indicate.

Totodată, s-a mai stabilit și faptul că SRL „Oligarh-RT” n-a declarat TVA aferentă livrărilor la data primirii plăților înregistrate în evidența contabilă la contul 523, și anume când acestea au fost primite în avans până la data eliberării facturilor fiscale sau facturilor de expediție (livrarea apartamentelor).

Aici se va menționa că societatea a primit avansuri în lunile ianuarie, mai, iunie, iulie, august, septembrie, octombrie, noiembrie și decembrie 2011 în sumă de 7924667 lei, însă nu le-a reflectat în declarațiile „Privind TVA” în lunile în care le-a primit, acestea fiind reflectate în luna decembrie anul 2011, astfel, nefiind respectate perioadele fiscale la prezentarea declarației „Privind TVA” pentru lunile nominalizate, fapt ce contravine dispozițiilor art. 108 alin. (5) și art. 101 alin. (1) Cod fiscal, care prevăd obligațiunea contribuabililor de a declara sumele TVA la data primirii plăților, dacă acestea au avut loc înainte de efectuarea livrării.

În conexiunea celor relatate, se constată că prin acțiunile sale, SRL „Oligarh-RT” a dus la diminuarea venitului impozabil în anul 2009 cu suma de 145584 lei, rezultată din reflectarea în evidența contabilă a cheltuielilor ce nu țin de activitatea de întreprinzător și a cheltuielilor care nu pot fi confirmate documentar, neajustate prin anexa 2d a declarației cu privire la impozitul pe venit; diminuarea venitului impozabil cu suma de 1778305 lei în anul 2011, rezultată din aplicarea incorectă a metodelor de evidență a costului apartamentelor realizate din blocul locativ din str. Decebal, 136 A și neinclusiunea la venituri a valorii serviciilor prestate de locațiune și diminuarea TVA în sumă de 232645 lei, inclusiv în anul 2010 - 231083 lei, anul 2011-1562 lei, provenită din atribuirea la trecerea în cont a TVA aferent valorilor materiale, serviciilor folosite pentru efectuarea livrărilor scutite de TVA, necalcularea TVA din serviciile de locațiune prestate și nerespectarea perioadelor fiscale.

În asemenea împrejurări, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că prima instanță corect s-a pronunțat asupra legalității actului administrativ contestat și netemeinicii acțiunii formulate în speță de către SRL „Oligarh-RT”.

Argumentul recurentului precum că decizia contestată a fost semnată de o persona neîmputernicită și, anume, de către Gheorghe Pădureac nu poate fi reținut, deoarece conform ordinului Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 87-p din 17 februarie 2011, acordului personal și fișei de post, Gheorghe Pădureac deținea funcția de șef adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Bălți cu drept de a substitui șeful IFS, astfel avea și dreptul de a semna decizia contestată.

Nu constituie temei de admitere nici alte argumente invocate în recurs, deoarece acestea se combat cu cele expuse mai sus și sunt axate asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, care au fost constatate și elucidate pe deplin de către prima instanță, având la bază cumulul de probe, care au fost apreciate cu respectarea normelor de drept procedural prevăzute de art. 130 CPC.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, fiind adoptată în limitele competenței, cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, iar în cadrul judecării pricinii au fost create condiții obiective participanților la proces, pentru realizarea drepturilor sale procedurale.

Distinct de cele relatate și având în vedere faptul că hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală, iar criticele formulate în recurs sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se respinge recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Oligarh-RT”.

Se menține hotărârea Curții de Apel Bălți din 22 februarie 2013 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Oligarh-RT” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Bălți cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tatiana Răducanu
Sveatoslav Moldovan
Nicolae Clima
Iuliana Oprea